UNDELIVERED ISSUES

Please re-address
all undelivered issues
of the Morning Star to:
The Manager,
"Morning Star",
Vaddukoddai.

19th Synod of the Church of South India

The 19th Annual Synod of the Church of South India takes place at Secunderabad in A. P. from the 12th to the 16th of January, 1984. The following from the Jaffna Diocese have proceeded to India to attend the Synod Sessions: The Rt. Rev. D. J. Ambalavanar and Dr. Mrs. Ambalavanar, the Revds. S. Satulampalam and D. R. Ampala, vanar and Messts. S. S. Selvadurai. J. M. Sabaratnam, L. S. C. Canagasingam and Miss. Chelvy V. Selliah.

The Refugee Problem in Sri Lanka

According to figures supplied by the Commissioner-General of Essential Service Mr. Bradman Weerakoon the original population of refugees in the camps was 100,000.

Just now refugees are housed in 4 Camps in Colombo and 14 camps in the outstations. The total population in these camps is 13,449. In Jaffna there are 4472. At Hindu College, in Colombo there are yet 6683 refugees.

Nearly 600 families have nowhere to go. They have an income for less than the minimum of Rs. 600 per month.

A 36 million Rupees grant has been made by NORAD and this sum has been set apart for the rehabilitation of affected persons.

Three hundred persons were waiting to be repatriated to India when the boat service at Talaimannar is resumed.

An integrated plan for the Refugees is in the process of being drawn up and the Commissioner hopes that by the end of March, all camps will be closed.

Judicial Transfers in the North

Mr. M. D. Jesuratnam, District Judge, Jaffna has been trasferred to Batticaloa and Mr. K. Kathiravelupillai, Magistrate at Kilinochi, has been transferred to Mutur.

Mr. Suntheralingam, ADJ, Jaffna has assume duties as District Judge, Jaffna. Mr. B. Balachandran from Mutur has taken the place of Mr. Kathiravelupillai at Kilinochi.

Fisrt Anniversary of Prof. Kailasapathy

Mr. N. Sabaratnam, Principal Emeritus, Jaffna Hindu College delivered the first Memorial Lecture at the first anniversary meeting of Professor Kailasapathy Auditorium of the Jaffna University.

Prof. Kailasapathy was the first Vice-Chancellor of the Jaffna University.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka under No. QB/59/300/26/82

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday Vol. 144 JAFFNA, FRIDAY, 13th JANUARY, 1984 No. 2

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPRO TO ANY PEOPLE

Jaffna Christian Union

Week of Prayer for Christian Unity 18 - 25 January 1984

Theme: "Peace on Earth, Good will towards men"

United worship service will be held at Uduvil on Sunday the 22nd January at 4-00 p.m.

Pulpit Exchange Plan for the morning of the same Sunday.

Church Visiting Preacher

Alaveddi Mr. Henry Selvarajah

Araly Mr. V. Canagasabai

Atchuvely Rev. Anandanayagam

Chankanai Mr. G. N. Edward

Chavakachcheri Ven. S. D. Horshington

Earlalai South Mr. Suri Williams Kankesanthurai Mr. W. N. S.

Samuel Karainagar Mr. A. Jebanesan Kilinochchi CSI Sr. Elizabeth

Baker Manipay Rev. S. S. Karunairaj Navaly Rev. S. P. Solomon Nunavil Rev. V. J. Seevaratnam Panderterruppu Mr. J. H. Chandrasekaram

Tellipalai Rev. J. Sarvananthan Udupiddy Rev. G. Winslow Uduvil Rev. Isaac Selvaratnam Vaddukoddai Rev. H. R. S.

Jeyachandran St. John's Chundiculi Rev. T. S. Premarajah

St. Mary's Kopay Rev. S. P.

Jeyasingam

St. James' Nallur Rev. A. C.

Mathanarajah J/A Christ Church Rev. D. S.

Thiagarajah

Kokuvil Rev. M. Rajakulendran Pallai Rev. S. Jeyanesan Kilinochchi Karunai Nilayam Rev. S. C. Arnold

Urumpirai Rev. A. Jeyakumaran Puttur Rev. J. C. Mather Achelu Rev. V. Tharmakulasingam Vannarponnai Rev. Sam Thampoe Kaddaively Rev. S. Manopavan J/A St. Peter's Rev. D. R. Am-

Pt. Pedro Rev. S. M. Suguna-

nanthan Katkevalam Rev. A. V. Jesuthasan Nelliadi Rev D. D. Ratnasingam

Revised Interim Report on Ethnic ratios

A revised Interim Report on ethnic proportion in the public service and university has already been prepared by a Committee appointed in 1982.

On University admissions the break-up of total admissions for 1981 is as follows: - Sinhala-76.9% Tamil-18-5% Moor 4.2% and others-0.4%

In the public service there are 170,664 officials. The racial composition is as follows:- Sinhala-82 6% Tamil-12.3% Moors and Malay-4.8% and Burhers-0.2%. These figures are based on the 1980 census of the public service.

Weddings:

Annappah - Lewis

The marriage of Jayarajan Annappah son of Mr. and Mrs W. G. Annappah of Manipay and Evangeline Lewis daughter of Mrs. M. G. Lewis of "Thandikai Vasa" Manipay was solemnised at the Uduvil Church on Thursday 5.1.84 at 4.30 p. m.

Rev. S. N. Sugunananthan officiated the nuptial cermony was performed by Rev. A. Jayakumar, the brother of the bridegroom. Rev. D. R. Ambalavanar preached the homily.

Both the bride and briedgroom are members of the tutorial staff of Jaffna College Vaddukoddai

Suhirtharatnam - Sivaguru

The marriage of Ranjit son of Mr. and Mrs. Suhi tharatnam Winslow of 'Ratna Green' Uduvil, Chunnakam and Sharmini, daughter of the late Mr R. D. Sivaguru and Mrs. Sivaguru of Station Road, Chavakachcheri was soleminised at the JDCSI Church, Chavakachcheri at 10 a.m. on Saturday 7th of January 1984.

Rev. A. C. Mathanarajah officiated assisted by Rev. S. N. Sugunananthan who also preached the homily.

Mills - Balasingham

*

St. Peter's Church, Jaffna was the venue of a wedding on Tuesday (27-12-83) when Selvajean Mills (BO) son of Mrs. C. T. E. Mills and of the late Mr. C. T. E. Mills of Green Villa, Manipay led to the altar Mallika Balasingham daughter of Mr. N. R. Balasingam, formerly Chief Education Officer, N. R. and Mrs. Balasingam of laffna.

Rev. H. R. Jayachandran officiated. Rev. DR. Ambalavanar preached the homely.

At the Home Coming and Reception at the Green Hospital, permises on 29-12-83 at 4-30 p.m. Mr. Suri Williams of the Youth for Christ Movement gave a message to the couple.

Suhirtharatnam - Selvaratnam

*

The marriage of Victor Jayarchandran Suhirthratnam son of Mr. Winslow Suhirtharatnam and Mrs. Suhirtaratnam of Uduvil and Serina Jayaranee Selvaratnam, daughter of Mrs. B. S. Selvaratnam and of the late Mr. Hoole Selvaratnam was solemnised at Chavakachcheri Church on Wednesday 28-12-83 at 9-30 a. m.

Rev. A. C. Mathanaraj officiated at the Service assisted by Rev. S. N. Sugunaanthan. Sevak (Rev.) Sam Alfred preched the hemely.

Subscription

Inland: Rs. 50/- per year.

FOR ADVERTISEMENTS

Apply to:
The Manager,

'Morning Star', Vaddukoddai.

FOR SALE

Crucianelly 32 bass, Red Colour, Italiyan make Piano Accordian in excellent condition.

Please contact:

Rev. T. S. Premarajah,
Parsonage,
Tellipallai.

Satistics of Displaced Tamil Undergraduates

The following figures have been supplied by the University Grants Commission (CDN 7-1-84)

Colombo University: Medicine - 172; Law - 75

Peradeniya University: Medicine — 91; Science — 194; Arts - 250; Engineering — 484; Agriculture — 200; Dental — 93; Veterinary Science — 40.

Moratuwa University: Engineering — 94; Architective — 36; and National Diploma in Technology — 100.

According to the Secretary of the Ministry of Higher Education, the deadline of 9-1-84 for reporting applies to the freshers only.

The total number of displaced Tamil Undergraduates is 1829.

Displaced Govt. Servents

About 30 percent of 3,500 public officers and corporation employees as well as 1,400 teachers displaced in the July riots have resumed work. Public Administration Minister, Montague Jayawickrame has reported to government.

About 10 percent of the displaced persons who had reported for work had left their workplaces because they were unable to maintain themselves owing to their houses being destroyed, landlord problems etc.

At Rest

Mr. Issac Ponnuthurai

We regret to record the death which occurred on 23-12-83 of Mr. Issac Ponnuthurai of Navaly. The funeral Service was held at his residence on Saturday, the 24th of December, 1983 at 3 p.m.

Rev. D R. Ambalavanar officiated at the Service, assisted by Sevak Rev. Sam Alfred and Rev. Issac Selvaratnam, a brother of the deceased and Mr C. T. Roberts, JDCSI Worker at Navaly.

The deceased was in the Food Control Despartment at Vavuniya and retired in 1981.

He leaves behind two sons and one daughter Suriyakumar of the Christa Seva Ashram, Rajkumar, and Mrs. Nalini Gnanamuttu.

His brother Sinnanan Yesu-sahayam predeceased him in-December 1970.

உதயதாரகை UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

[வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது. கிகிஸ்கவ வார இதழ்.] "நீது ஜெனத்தை உயர்த்தும்; பாவம் எந்தக் ருலைத்துக்கும் இழிவாம்"

13 - 1 - 1984

[இதழ் 2

தாரகை ஓளி

காலமேனும் காட்டாறு கரைமீறி ஓடுதடா கேலிமிகும் உலகெல்லாம் — பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம். காலம் செய்யும் பாலமடா

தை பிறந்தால் வழி பிறக்கும்

"தை பிறந்தால் வழி பிறக்கும்", ''தை பிறந்தான் ஒரு வழி திறவா மலா போய்விடப் போகிறது?'' ''தை பிறக்கட்டும் பார்க்கலாம்,'' என்ப தெல்லாம் தமிழ் மக்கள் பரம்பரை பரம்பரையாகச் சொல்லி வரும் வாசகங்களாகும்.

கார்த்திகை மறைந்து, மார்கழி மறைந்து, மீண்டும் தை பிறக்கிறது. சொத்தனை மறைந்து, மாருமு மறைந்து, மண்டும் தை பேறகோது. சென்ற வருடம் தமிழ் மக்கள் இலங்கையில் சொல்லொணுத் துன்பம் அடைந்தனர். ஆடிக்கலவரத்துடன் பலருடைய வாழ்க்கையே ஆட் டங்கண்டு விட்டது. விடு வாசல்களே இழந்தவர் சிலர், உத்தியோகங் கண் இழந்தவர் வேறு கிலர். கணவன்மாரை இழந்தவர் இன்னும் கண் இழந்தவர் வேறு கிலர். கணவன்மாரை இழந்தவர் இன்னும் சிலர். அகதிகளாக இன்னும் முகாம்களில் பலர் வாழ்ந்து வருகின்ற னர். நிலவுக்கஞ்சிப் பரதேசம் போனகதையாய்ச் சிலர் பிற நாடுகளுக் கும் அண்டை நாடுகளுக்கும் ஓடுகின்றனர், சிலர் யாழ்ப்பாணத்தி லுள்ள உறவினர் இல்லங்களில் நிரந்தரமாகத் தங்கிவிட்டனர்.

ஈழம் வாழ் தமிழ் மக்களின் அரசியற் பிரச்சிணக்கு தீர்வு காண முயற்சி எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன – பிரச்சிணக்கு தீர்வு காணப்படும் என்ற நம்பிக்கை மீண்டும் துளிர்கிறது.

இந்த இக்கட்டான சூழ்நிஃலயில் தை பிறக்கிறது. கணிஞர் கண் ணதாசன் அவர்கள் ''இயேசு காவியம்'' என்ற காவியத்தில் கூறிய வாசகங்கள் ஈண்டு மணங்கொள்ளத்தக்கவையாகும்.

பல்லாண்டு பல்லாண்டு பாவேவனம் போலிருந்து எல்லாம் இழந்துவிட்ட இஸ்ரவேலே வாழவைப்பாய்.

தமிழ்மக்களும் வாழ்வும் பல்லாண்டுகள் பாஃவைனம் போலவே இருந்துவிட்டது. அரசியல் உரிமைகள் எல்லாம் இழந்துவிட்ட நிலே யில், உய்விக்க நல்ல காலம் வருமென்று காத்திருப்போம், ''விடிவுக்கு அண்மையான இரவே, கன்னங்கரேல் என்றிருக்கும்'' என்பது ஒரு ஆங்கிலப்பழமொழி. இந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் தமிழ் மக்கள் கள்னங்கரேல் என்ற இரவைத் தாண்டி விட்டனர் என்றே எண்ணத் தோள்றுகின்றது.

தை பிறக்கிறது! வழி பிறக்கும் என்ற நம்பிக்கை மீண்டும் துளிர் விடுகிறது!!

என் கடவுள் மனிதனுகப் பிறக்க வேண்டும்? — தேவராஜா பாக்கியநாதன் —

ஆத் அந்தம் இல்லாதவர் இயேசு தெரியுமா?—விண் ஜோதி துறந்து மண்ணில் வந்து பிறந்தவராம்! ATOUB: னோத துறந்து மண்ணில் யந்து பறந்தவராம்! ஆகி முதல் உலகையெல்லாம் படைத்தவராம் — விண் ஜோதியாக பரலோகில் இருந்தவராம் ஆதாமும் ஏவாளும் பாவம் செய்ததால் — மனித

ஜாதிகளே பாவத்தில் மூழ்கினராம்.

பாவமனிதன் சாபம் நீங்கி வாழத் துணிந்தான் — அவன் UTOLO : பாவத்த்2ன மேற்கொள்ள பலி செலுத்தனை. பாவத்தை நிவிர்த்தி செய்யும் இரத்தம் என்பதால் - நர ஜீவன்களின் உயிர்களேயே பலி செலுத்தினை. கடவுள் மனிதனுக பிறந்திட வேண்டும் – என்றே துடித்திருந்தார் காலமெல்லாம் மக்கள் கூட்டமே

நற்செய்தீ: யூதேயா நாட்டிலுள்ள பெத்லகேமிலே – தேவ தயவால் ஏழைக்கன்னி மரியிடத்திலே தூதகை வந்தொருவன் வாழ்த்து கூறியே — அவள் உதரத்திலே தேவசுதன் உதிப்பதினுலே கிருபை பெற்ற மரியாளே! பாக்கியவதி — என்று மறைந்து விட்டான் தூதனவன் உண்மையைக் கூறி.

தானிதின் வம்சம் வந்த யோசேப்பே தீ — நல்ல தூயவளாம் மரியாஃாச் சேர்த்துக் கொள் இன்றே! Cuduit : ஆ**வி**யாலே கற்பமுற்*ருள்* ஐயப்படாதே — இந்**த** பூவுலகின் பாவம் நீங்க வழி பிறந்ததே.

மேசியாவாய்ப் பிறந்த்டுவார் உங்களிடத்திலே—அவர் மாசறவே கழுவிடுவார் மக்கள் பாவத்தை

ஒரேவழி: வளர்ந்து விட்டார் இயோசு நாதர் மனிதரைப்போலே தளர்ந்≩டாமல் நல் வாழ்க்கை நடத்திச் சென்ருரே! தெனிந்த நல்ல போதணேயை எடுத்துக் கூறியே⊸்மீண்டும் பிறந்து வாழவேண்டியது அவசியம் இன்றே நானே வழி சத்யம் ஜீவன் எல்லாமே' என்ருர்

தானே நம்பி ஏற்றுக் கொண்டால் மீட்பு என்ருர்.

தூய ஆட்டுக் குட்டி அடிக்கப்பட்டாரே— அவர் தோளின் மீது சிலுவையையும் சுமத்தி விட்டாரே

மீட்பு:

ஜோசப் நைற்

தமிழ் வளர்ந்த அங்கலிக்கன் மிஷனரி

தமிழிலக்கிய இலங்கையில் வரலரற்றிலே அமெரிக்கன் மிஷ னரிமார் மட்டுமன்றி மெதடிஸ்த மிஷனரி மாரும், அங்கிவிக்கண் மிஷனரிமாரில் பீற்றர் பேரிசிவல் என்பெயரும். அடுகிலிக்கன் மிஷ னரிமாரில் ஜோசப் கநைற் என்ப வரும் தமிழ் வளர்த்த தொண் டர்கள். ஜோசப்தைநி யாழ்ப் பாணத்திலே முதன் முதலாக அச் சேம் நடத்திய பெருமை உடை சாய நடத்தைய வபருகைமை உடை யைவர், தமிழ் ஆகராதப் பணி மில் முன்னின்று உழைத்தவர். நேல்லூரிலே அங்கிலிக்கின் திருச் துகையை வளர்வதற்கு காரணமாக இருந்தவர். ஆஞல் இவர் தமத பணிகள் பன நினறவேழுவத*ின்* இவ்வுலக காணு முன்னரே இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார். இவருக்கும் அமெரிக்கண் மிஷனரிமாருக்கும் தொருக்கிய உறவு இருக்கின்றது. ஈழத்திற்கு முதன் முதலரக வத்த ாழுத்திற்கு முத்கு மூத்குர்க் விந்த அமெரிக்கண் மிஷ் எரியாகிய உரனியல் புவரின் மவுகி சூசன் இறந்துபோகவே, அவர் ஜேசசப் கைநெற் ஆவர்களுகைடைய சகோதரி யாவிய ஆன் என்பவ**ை**தத் இரு மணம் செய்து கொண்டார். ஜோசப் மைந்ற். அவர்கள் கூட 1823-இல் அமெரிக்க மிஷனரியா இப ஜேம்ஸ் ரிச்சட்ஸ் அவர்களு டைய விதனையாகிய சாரா என் படைரையே இருமணம் செய்து

ஜோசப் நைற் இலங்கைக்கு வரல் :

贝拉尼的下产牙的 贝西萨和 海南岛 விக்கள் திருச்சபை பிறதேசங்க

This GARN GROUP

ளுக்கு மிஷன்கிமரசை அனுப்பு வதற்காக 1799 ம் ஆண்டு தனது மிஷனர் சங்கத்தை அமைத்தது. இதுவே இன்று में, नம். எனப்படு கிறது. இது இலங்கைக்குத் தனத் முதல் வது அணியை 1817-ம் ஆண்டு அனுப்பியது. அந்த அணியிலே நான்கு குருமாரும், இரண்டு பெண்களும் இருந்தார்கள். அவர்களின் பெயர்கள் பின்வரு மாறு:- சரமுவேல். லாம்பிறிக. ஜோசப் நைற், ஒழுபேர்ட்மேயர், பென்றமின் உவார்ட், திருமதி மேயர், இருமதி ஊவரட்டு, என் பகுமாம். இலம்பிறிக்கு வர், கொழும்பிலும் வண, மேயர் காவிபிலும் உவரட்டு மண்ணி லும், ஜோசப் நைற், யாழ்ப்பா ணுத்திலுக பெணியாற்றும்படி நிய மிக்கப்பட்டனர்.

நல் லூரில் மிஷனரிப்பணி

ஆரம்பம்: ஜோசப் தைற் அவர் கள் 1818~ம் ஆண்டு பூண் ம சத ம் யசழ்ப்பாணம் வந்து சேர்த்தார். கொழும்பில் இருந்த பரய்க்கப் பல் மூலமாகவே அப்பொழுத பிரையாணம் நடைபெற்றது. தான்கு மாதங்களின் பின்னர் அவர் நல்லூருக்குச் சென்று தமது பணிகைய ஆரங்டித்தார். நல்லோ ரில் ஒல்லைரந்தரிஞ்லே கட்டப் தேவரல்யமும் பள்ளிக்கூட மும் இருந்தன. இவற்றைப்புன

ருத்தாரணம் செய்து பன்ளி≜ 无上身**的**多 5上下多多 **山** 多 5 7 7. முன்று வருடங்கள் அவர் தமிழ் மொழியை மிகுந்த ஊக்கத்துட னுன் சேற்றுவந்தார். 1820-ம் ஆண் டில் அவர் தமிழிலே பிரசங்கம் செய்யவும் பன்ளி இகூடங்களில் கிறிஸ்தவ போதனே நடரத்தவும் பாண்டித்தியம் பெற்றுர். ஞரபிறு காவேதோறம் 3 要如 5 和 4 的 4 多 4 பிரசங்கம். பிற்பகள் பண்ணிக்கூடம் ஒன்றில் கிறிஸ் தவ போதனே. மால் இன்னுமொரு பள்ளிக் கூடத்தில் கிறிஸ்தவ பேரதனே. இதனுல் அவருடைய தொண்டு இறப்படைந்தது. 1820-ம் ஆண் டில் அவருடையை பள்ளிக்கடங்க ளில் 270 மாணவர்கள் செற்று வந் arts.

1822-ம் ஆண்டிலே அவருக்கு மிதுந்த மகிழ்ச்சியை உண்டோக் கும் நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டது. அவ் வருடம் அவருடையை சகோதேரி யாப்பை ஆன் அவர்களும் வண. இரேசப்பெயிலி அவர்களும், திரு மதி பெயிலி அவர்களும் யாழ்ப பாணம் வந்து சேர்ந்தனர். இவர் கள் கூநேற் அவர்களுகைடைய ஊழி வத்தற்கு மிகுந்த ஊக்கமும் உற் சாகமும் அளித்து வந்தார்கள்.

செய்தித் திரட்டு

புதிய பேராசிரியர்கள்

(GATLED)

யாழ்ப்பாணப் பல்கவேக்கழக் தின் கெல்வியாண்டு ஜேனவரி மாதம் 2ம் திகத் மீண்டும் ஆரம்பமாக பது. புதிய கல்வியரண்டும் இரண்டு பேராசிரியர்களு நியமிக் கப்பட்டுள்ளனர். தமிழ்ப்பேரா கிரியராக ஆ. வே லுப்பிள் வோ Ph.D. D. Phil, அவர்கள் நியமிக் கப்பட்டுள்ளனர். இவர் இதுவறை காலமும் பேராதனப் பல்கவேக் **ு முது இன் தமிழ்த்து மையில்** விரிவுரையசளராகப் சி 3 முஷ்ட பணியசற்றி வந்தார்.

மொழியியல், கலாச்சாரத்த றைப் பேரசசிரியராக எஸ். கசந்திரராஜா. Ph. D அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளைனர். இவர் யாழ்ப்பாணு & கேற்றோ ரியின் படையை மாணவர். ஆண்ணைம**்**வப் பெல்கெஃக்கழேதத்தில் மொழியியல் ஆய்வு நடாத்தி Ph. D. பட்டம் பெற்றவர். 1973ம் ஆண்டு வறை யாழ்ப்பாண**க்க**இலாரிப் பட்ட தாரிப் பிரிகி**த் விரிவுகரயாவரா** கப் பணியாற்றி வந்துள்ளார்.

'கிறிஸ்மஸ் பரிசு'' நாடகம்

நவாலி வை. எம். இ. ஏ. முமண வர்கள் புதுவருடத் தினத்தன்று கிறிஸ்மஸ் பரிக என்ற நாட கத்தை ஆச்சிரம மண்டபத்தில் நடித்துக்காட்டினர். யாழ்ப்பர ணக்கல்லூரி ஆகிரியர் திறு. எஸ் தெபதேசனிஞ் எழுதப்பட்ட இத்த நாடகம் நவாலியை 8 சேர்ந்த திரு. இன்பராசா அவர் **களி**ஞம் தெறியாற்கை செய்யப் பட்டது.

மாய மனிதர்களால் கொடுமை படுத்தியும் — அவர் வாய் திறவா மனிதராக சிலுவை ஏறினர். உலகத்தின் பாவத்தைத் தம் இரத்தத்தினுலே—அவர் கழுவியங்கே உயிர் துறந்தார் செம்மறிபோலே!

மெய்வாழ்வு: ஏன் பிறத்தார் இயேசு என கேட்டபோரே--அவர் வான் திறந்து வந்ததெங்கள் மீட்புக்காகவே மாண்டு அழிந்து போகும் அற்ப உலகிலே— **இங்கு** வேண்டியது மெய்யான வாழ்க்கை ஒன்றே! பூவுலகிலே மெய்வாழ்வு உனக்கு வேண்டுமா?–என்றும் ஜீவித்திடும் இயேசுவை நீ ஏற்றுக்கொள்வாயா! present unto you this godly and

The Rt. Rev. C. Lakshman Wickremasinghe

(The Tribute paid at the Memorial Service arranged by the N. C. C. of Sri Lanka at the Colpetty Methodist Church, Colombo on 6-12-1983) by

The Rt. Rev. D. J. Ambalavanar

Since the untimely and much lamented death of Bishop Lakshman many elequent, meving and well deserved tributes have been paid both at Services and in the press. These tributes will continue to be paid as a spontaneous thanksgiving to God for the life and work of a fine Christian gentlman, a great servant of God, a noble leader of the Church and an ecclesiastical statesman of the highest quality. The Latin poet Horace mourned the death of the Roman General, Publius Quintilius Varus in these well known words, Multis ille bonis flebilis occidit", by many a good man wept Quintilius dies. Yes, by many a good man wept Bishop Lakshman has died. It is one more of these inexplicable mysteries of Ged for which we should not attempt any easy answer. Why should God have removed him at the height of his powers, at a time when his Diocese, the Church in this land, and the country itself most needed him? I do not propose even to attempt at an answer. We can at best remind ourself of our Lord's words "What I am doing you do not know now but afterword you will understand John 13:7. We are here however, gathered to give thanks to God for Bishop Lakshman. We do this as members of the Churches and the Christian organisations associated with the National Christian Council. This is very appropriate, for besides his own Diocese I am sure you will all agree that the N. C.C. and its various activities received his most attention and concern. He was its Chairman on more than one occasion.

Right here in this audience I guess there are many who are more qualified than I am, to pay this tribute. There are members of His Diocese of Kurunegalla who knew him as their Father in God, the Clergy who have worked with him and shared his dreams, visions and hopes for his Church. There are those who studied with him in School and at the University and have been very close to him in the many organisations and the various causes to which he devoted his time and energies. I cannot claim to come under any one of these categories. I did know him from 1945 onwards as a member of another Church and as a friend the National and colleague in Christian Council. We worked together in the Church Union Negotiating Committee and shared the hopes for Unity and later the bitter disappointment of our failure to enter înto Union. It may therefore be appropriate for me also, one who is in a sense an outsider and yet not an outsider, to pay this tribute. I am grateful for this opportunity.

I mentioned the year 1945 and you will pardon me for this personal reminiscense. That was the first time I met Lakshman, a bright and promising undergraduate from the University attending the Regional Conference of the Student Christian Movement at the Ameri-

can College, Madurai, South India, I recollect some of the younger leaders of that Conference who made a lasting impression on our lives; One of them became Bishop and a towering figure in the ecumenical movement. Two of them later rose to the position of Vice-Chancellers of Universities in India and one of them now a member of the Rajya Sabha in Delhi. Another flowered out as an ecumenical leader and became the Chairman of the Central Committee of the World Council of Churches. Yet another became Principal of the Theological College in leading South Asia and another the founder Director of a great Ecumenical Christian Centre. I mention this to remind us that the S. C. M. of Bishop Lakshman's student generation came under the influence of these outstanding men, Lesslie Newbigin, Malcolm Adiseshiah. Chandran Devanesan, M. M. Thomas, Russel Chandran and M. A. Thomas, not forgetting the no less illustrious leaders in our country D. T. Niles, Lakdasa de Mel, Sabapathy Kulandran and Celestine Fernando. That Conference at Madurai in 1945 was a decisive experience for many of us who attended as students and I recollect the occasions many years later when Bishop Lakshman and I compared notes. Bishop Lakshman like many a great Churchman of this century, William Temple, Visser't Hooft, Lesslie Newbigin and D. T. Niles was a product of the S. C. M. I have known him since that Conference at Madurai and it was no surprise at all to me when I heard of his appoinment as Bishop of Kurunegalle at the very young age of 35. When I was consecrated Bishop of my Diocese in 1971 the Moderator of my Church thought it most appropriate to call on Bishop Lakshman to conduct my private Retreat before the Consecration, rather than send a Bishop from South India to do it. Bishop Lakshman gladly did and I remember the gracious role he played at my Consecration service joining hands with the C.S.I. Bishops. One more personal reminiscence. It was in Sept., 1968. I happened to be spending a few weeks in the Middle East in Bahrain. An English Bishop who was also Bishop to the British Forces Overseas, visited Bahrain at that When I met him his subject time. of conversation was the Lambeth Conference which had met just a few weeke earlier. The three Bishops from Ceylon, he said stole the show at that Lambeth Assem-Metropolitan Lakdasa de Mel, blv. Harold de Soysa of Colombo and Lakshman of Kurunegalle. I vividly remember how he referred to Lakshman as the youngest of them obviously so bright and had a point to make whenever he rose to speak and he commanded atten-

When Bishop Lakshman was consecrated, at the consecration service, the Bishops who presented him to the Metropolitan used the words in the Ordinal saying "We well learned man." These words were most appropriate even at his young age of 35 and today at his journey's end we thank God for the life and work of the life and work of "a godly and well learned Bishop." Lakshman was learned in more than one sense. He had a first class mind, took a brilliant degree in political science at the University, he had followed some years of study at Oxford. He had a breadth of culture and wide intellectual interests. He was learned in the best sense that the world refers to a person as 'learned." In the New testament however, we have a different sense and a different context in which the word learning is used. Our Lord said "take my yoke upon you and learn of me, for my yoke is easy and my burden is light." In some Churches at an Ordination service when the Bishop places the stole on the Ordinand's neck he repeats those words of Jesus, "take my yoke upon you and learn of Learning is to know Christ and his benefits. It is the mature understanding a person comes to by taking the Yoke of Christ, accepting the discipline of discipleship, submitting to the Will of Christ.
Our Lord said, "He who doeth the Will shall know of the teaching." Learning therefore is know ing Christ himself. St. Paul amplifies this further when he says in Rom. 15:4, "For whatsoever things were written aftertime were written for our learning that we through patience and comfort of the Scriptures might have hope.' Paul here refers to the learning that one receives by studying the Scriptures, a learning that produces patience, comfort and hope. The Scriptures were written aftertime. When Paul wrote these words, by 'aforetime" he refered to a period six to eight centuries before him. For us the Scriptures written aforetime are documents written from about 2000 to 3000 years ago. Can the study of those Scriptures be of any relevance for our time? The learned people of our Universities and Academies, the wise men of this world claim that to understand man and his world we ought to use the Scientific method. There are the political sciences, the social sciences, behaviourist sciences, psychology, anthropology, genetics and a whole range of other studies which help us to understand man and his situation today. Bishop Lakshman was an expert in some of these. He was learned in this sense as well. But we must ask, what does this learning give us in the end? Our brilliant analysis of national and international affairs, of our social and political strifes and conflicts, our depth psychology and mass psychology, can these give us patience, comfort and hope? The more we look at ourselves and the world around us through man's eyes and man's understandings, does it not result in panic and impatience rather than patience, anixety and fear rather than comfort, despair and gloom rather than hope? Bishop Lakshman was a learned man in the sense that Paul used the word learning. A way of seeing the world from a transcendent dimension, from a scriptural points of view, learning to see things as God sees them. It is with this kind of learning that a minister of God is called upon to

bring to bear his influence. The divine patience in a world that is restless, impatient and panic stricken, the divine comfort or strength in a world frightened with its sense of impotence and need, the divine hope in a world groping in the darkness of despair. In a sense as I look at Bishop Lakshman's ministry I think it could well be summed up as a sincere and serious effort to bring to bear this scriptual sense of learning on our social, national and international problems,

A Bishop has to devote so much his precious time to the chores of Diocesan administration that he could easily neglect his primary function as a teacher of the Church. It is my regret that Bishop Lakshman did not have the opportunity to do more of his serious writing for which he had the gifts and the qualifications. However, whatever he wrote gives us enough to judge his theological concerns and strong convictions. I would like to dwell on them for a few moments.

A renowned theologion of this century once said, "the task of theology is relate the truths of God to the torments of the world". This is precisely what Bishop Lakshman tried to do as a very promising Asian theologian. was very sensitive and deeply aware of the torments of our time. He had a sharpened social conscience and felt it was his duty to bring to bear the Chris. tian standards and values he cherished on our social, national and international problems. Significantly enough his last communication with me was when he sent me the typed script of his last Diocesan Charge with a brief letter attached. That document while it deals with the problems our nation faces, is in a sense also a last testament of his faith. Theologians refer to this aspect of a minister's task, where there is an attempt to relate the truths of God to the torments of the world "the prophetic ministry of the Church". The Creed when it refers to the Holy Spirit as he who spake by the prophets". does not mean that it was just an event in the past, but it is an affirmation that the Spirit who still continues to speak by the prophets is identical with the Spirit who spake by the prophets of old. The prophets had a message from God and therefore prefaced their messages with the words, "thus saith the Lord". They listened to God's word before they spoke. They listened also to man's cries and woes. They saw man's predicament, they understood the problems of justice in the social order, they were alive to the political, social and economic questions of their day. They were sensitive to the plight of the oppressed, the poor, the strangers and the social outcasts. Into their situation they declared God's word which came as a two-edged sword. On the one hand a message of judgement and condemnation to those responsible for injustice and crimes against society and on the other a message of comfort and hope to the oppressed and the victims of in-

(Continued on page 4)

The Rt. Rev. C. Lakshman Wickremasinghe

(Continued from page 3) Yet another aspect of the ministry is that the proprophetic phets seldom indulged in generalities or superficial moralisation. They were specific and spake to a specific situation. We remember how Nathan the prophet dealt with King David after his shameful dealings with Bathsheeba. He told David a parable of the rich man and his flock and his poor neighbour who had only one owe lamb. Nathan said to David "Thou art the man". We remember how Elijah the prophet dealt with King Ahab after the shameful manner in which he acquired Naboth's vineyard. Elijah told him "You have sold yourself to do what is evil in the sight of the Lord". For a man to stand up to Kings requires prophetic courage, strength of character and firm convictions. When I think of Bishop Lakshman I think of him as a modern prophet who spoke with courage and conviction. God's word to the very specific problems that afflicted our country. A prophet's task it has been well said is "to comfort the afflicted and to afflict the comfortable!" It is easy for one to feel strongly about the problems that affect one's own people. Tamil leaders will naturally speak up for their own people. Leaders of the working class will naturally speak up for the rights of the working classes. It requires a truly prophetic quality for a Sinhalese Churchman to speak up for the rights of the Tamils or for a member of the upper classes in this country to speak up for the rights of the working classes. Someone has said that there are times when to be inoffensive is to be offen. sive to God. One must speak out even if it hurts one's own classe or people. This is precisely what Bishop Lakshman did and I am sure he will best be remembered for his prophetic witness. I remember many a conversation with him when he shared his concerns for the plight of the Estate workers, the problems affecting the ethnic minorities in this country, his passion for human rights both here in this country and abroad, his anxiety about the problems caused by tourism and the general trend towards an unrestricted consumerism. He not only spoke out boldly but also took appropriate action wherever and whenever he could. The Philosopher Henri Bergson advised us, "think like a man of action and act like a man of thought". I believe Bishop Lakshman followed this principle. His prophetic ministry was also a practical ministry. He laboured hard for reconciliation and peace. I remember the many occasions he came to Jaffna right in the midst of our times of ethnic conflicts in the country. He would meet not only Christian groups and Christian leaders but also Hindu groups and the politicians. They were all convinced he was genuine and sincere in finding a peaceful and just solution to our

Our Lord said "Blessed are the peacemakers". That is one

problems.

more role for which we shall remember Bishop Lakshman. He was a peacemaker in our midst. In times of racial conflicts and strifes it is usual for Church leaders to speak about reconciliation and denounce violence and speak about the maintenance of law and order, without going into roots of the problem. Our "blessed are Lord when he said the peacemakers" also said in the "blessed are those same breath hunger and thirst after who righteousness". No man has the right to set himself up as a peace maker unless he is also one who hungers and thirsts after righteousness, unless he passionately longs for justice and equality for all people. People believed Bishop Lakshman was genuine as a peacemaker because it was also patent to them that he was one who hungered and thirsted after righteousness.

I would like again to recollect an event in which Bishop Lakshman played a part. It was at the Anglican Consultation in London, Ontario, Canada in 1979, where representatives of all the Anglican Provinces and the United Churces in communion with the Church of England were present. About the closing stages the reports of the various Commissions were presented at a plenary session. The Report of the Commission of which Bishop Lakshman was also a member was presented. Obviously he had a hand in drafting the report but it was presented by another member. The report was not to the liking of many of the western Church men and it came under a barrage of criticisms There was too much of the jargon of South American liberation theology and there was far too much of the third world's problems and concerns colouring the report. After the criticisms I remember how Bishop Lakshman rose to speak. He spoke for about 7 to 8 minutes and the whole Assembly listened in respectful silence. He pleaded that if the Churches had a message for the world it should be a message relevant to the problems of the world. Our theologising he argued must be from a living context and any sound theology has to be contextual theology. He went on to say that after all, much of the biblical writers were also contextual theologians. The prophets spoke of God's actions in the history of Israel and the nations and not just about abstract doctrines of God or about the eternal verities of life. When he sat down there was no further comment, the report was accepted without any alteration. At the brief break after that plenary session I remember Archbishop Coggan saying to a group of us referring to Bishop Lakshman's intervention "that was the best thing I have heard at this Conference". I mention I mention this to show how Lakshman as an Anglican Churchman while weighed down with long cherished theological and ecclesiastical traditions was also capable of learning things afresh. He had the creative mind and the intellectual honesty to be willing to change. Instead of being a tradition-bound Anglican

he was willing to be progressive and radical to do justice to the dynamics of the Christian message. He is a good example of one who learnt to deal progressively with conservative forms of the tradition and conservatively with the progressive thrusts of the faith.

In times of rapid social change and intellectual uncertainty people go back to their roots to discover new forms of certainty and new applications for the old faith. This is true radicalism, going back to the roots. A Christian radical is not one who undermines the old faith but rather reinforces it and discovers new relevance for it. Bishop Lakshman was a Christian. radical in this sense. He was a radical not in spite of his Anglicanism but because of his essential Anglicanism.

While remaining faithful to this Anglican heritage in worship, liturgy and theology, he also made an effort to produce authentic indigenous forms of worship, ritual and theological expressions that the Church may be rooted in its own native soil and also draw from its national, religious and literary heritage. I believe in all this he has shown the way for a genuine indigenous Asian Christianity.

We are all familiar with our Lord's parable of the prodigal Son. The point of his parable is to remind us that the answer to the prodigal son is not the duty conscious elder brother but that other Son who at the age of 12 in the Temple of Jerusalem was prepared to break his mother's heart to serve the Father's Will. That mother today may be mother Church or mother land or other institutional forms whose hearts we may have to break to serve the Father's Will. Bishop Lakshman was willing to break out of the confines of the Anglican Church to enter into Unity with other Churches in a broader and wider ecumenical fellowship, in obedience to the Father's Will for the Church. He was willing to go beyond the narrow confines of Sinhalese nationalism to achieve a richer and fuller national Unity of all races, language and religious groups in a fellowship of equality and justice, again in obedience to the Father's Will. We thank God today for a leader of such vision and courage.

At the beginning of this century William Temple was a student at Oxford when his father Frederick Temple was Archbishop of Canterbury. When William Temple was elected President of the Oxford Union and at the height of his popularity in the University it was said of him, "he too will one day become Archbishop of Canterbury unless he decides to become the Prime Minister of England". Albert Schweitzer when he had obtained three coveted Doctorates in Philosophy, Theology and Music would have been offered the Chair in any one of those subjects at the prestigous Universities of Europe but he went on to study to become a medical missionary in Africa. When such gifted and talented men offer themselves for the

At Rest

Mrs. Kanagamany Hensman

We regret to record the death which occurred at the General Hospital, Jaffna on 2-1.84 of Rosette Kanagamany Hensman, wife of Mr. J. Kirupairajah Hensman of Uduvil.

Mrs. Hensman was actively associated with the Women's Auxiliary of the Uduvil Church and devoted much of her time to Church activities.

The Funeral Service, held at her home at Uduvil was conducted by Rev. S. N. Sugunananthan assisted by Rev. D. C. Ratnasingam. Mr. V. Gunaratnam paid the tribute.

The remains were interred at the South Erlalai Church burial grounds.

Her only sister Violet Nesamany Thurairajah predeceased her a few years ago.

service of the Church, the world often says "What a waste". Those are the exact words one of the disciples used when a woman poured out an alabaster cruse of ointment at the Master's "What a waste". Paul feet. Tillich once preached on that " Holy event and spoke about "Holy waste". The precious ointment Mary poured out was to symbolise her total self-giving, the pouring out of the whole self, which alone can be our response to what God has done for us in Christ. Saul of Tarsus was called upon to make this Holy waste. was proud of his father who was granted Roman citizenship by the Emperor. He was proud of his culture and learning at Tarsus and at the feet of Gamaliel. He was proud of the fact he belonged to the tribe of Benjamin, a Hebrew of the Hebrews and of "acthe sect of the Pharisees, cording to the law blameless". But he said he counted it all loss for the sake of Christ.

We thank God today for the life and ministry of a man who could have been justly proud about many things. About his father, about his family, about his Universities, and his brilliant achievements. When he decided to count it all loss for the sake of Christ, many might have said "What a waste"; but for Lakshman it was Holy waste. The Church has through the generations been blessed by the services of such men, who were willing to make this "Holy waste". There would be something dishonest about this thanksgiving service if the life of the one for whom we give thanks does not challege us as parents, to be willing to give the best of our sons and daughters for the service of God's Church, if it does not challenge the highly gifted young people here to offer themselves for the ministry of the Church counting everything clse as loss for Christ's sake. As we thank God for the life of this godly and well learned man may pray that we too may offer ourselves up in total commitment to God's service and to the ministry of His Church.

திருச்சபையின் நல்வாழ்வு

உலக மெங்கு முன்ன இரு இ சடைக்காக, இருச்சடைபை பிருத்தப் படுவதற்காக, இருச்சடைபை வின் ஐக் இயத்திற்காக இற பிப் பேடு ம். நா ஸ் இன்றை முதல உங்கணே ஆசிர் வதிப்பேண் (ஆகுும் 2:19) என்றை இருவாக்கு இந்தப் புத்தாண்டில் நா மில் நிறை வேற கரித்தரை நேருக்கி வேண்டிக்கொள்வோம்.

எஸ்வரை வரசஸ்தவைங்களிலும் சடைபோளிலும் கரித்தரின் மகிமை மின் கரவேல் உண்டரசக் கேட்டுள் மிட்டிருக்கிறபடி (ஏசர. 4:3-6) ஆசீர்வதிக்க உளக்கமைசக் ஜெடிப் போம்.

திருச்சகபையிலுள்ள குறைகள் நீங்கி. கழுவி கூத்திகரிக்கப்பட அவர் பருதத்தில் நேம் குறைகள் அற்கலகமிட்டு உண்ணத ஆசீர்வர தங்களே நாடுவேரும்.

சுயநீதி

ஒருவரையெரருவர் மேன் மையாக எண்ணுங்கள் என்ற கட்டுள்ளை மீறி, ஓருவரையெச ருவர் குறைவரக என்னி குறி றஞ் சரட்டுதல், உலகம் **க**ர்த் தரை அறிவதற்கு அவரை ஏற் துக் கொண்டவர்கள் ஒருமைப் பாட்டில் தேறின்வர்களாயிருக்க வேண்டும் என்கிற சத்தியத்திற்கு இடையூருக இருக்கும் பிரிவின் குக், தப்புபதேசங்கள் இருளிவி ருக்கிறவர்களுக்கு வெளிச்சத் தைக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக a b sery à திரிமையகள் வட்டு இன்னமும் நீங்காதிருத்தல், நாள் நட்சத்திரம் பார்த்தல், ஜோசி யம் கேட்பது, பில்லி சூணியம், மாந்தரீகம், போன்று கர்த்தரால் அருவருக்கப்பட்டு, சரபத்துக்குன் ளான காரியங்கள் கிறிஸ்தவர் களுக்குள்ளும் காணப்படுதல் போன்ற குற்றங்கள் அறவே நீங்க ஜெபிப்போம்,

இஞ்ச ஊ**ழங்கள்** ஒழிய ஜெ பிப்பேரம். சீ**தன**ம் என்னும் பண ஆசையின் தீமைகள் வேரோடுகளோத்தெறியப்பட ஜெ பிப்போம்.

அன்புத் தொழ்ச்சியினுல் ஏற் படும் மன முறிவுகள், கேரபங் கள், தற்கொஃகள், இதர உத்தி மோகங்களேப்போலவே யோகங்களோப்போலவே திருச் சபையிலும் குழப்பங்கள், பதவி இன்னும் கர்த்தரு மோகங்கள், டைய வார்த்தைக்கு வீரோத மான சகல நேர்மையற்ற காசி யங்களும் குற்றங்க**்** யாவம் மன்னிக்கப்படவும், உங்கள் சிர் கேடுகள்க தேணமாக்குவேன் என்ற திருவாக்கின் ஆசீர்வாதம் பெற்று ஆதித் இருச்சபையில் காணப்பட்ட ஒருமைப்பாடும். வல்லமையுள்ள கிரிமையகளுமி இந்த ஆண்டில் திருச்சபைக்குள் வக்லமையுள்ள பெருகிவரவும் ஜெபிப்போம்.

பேராயிகள், குருமாரிகள், பெற்பல சவிசேட ஊழியிகள் பாவரும் ஆண்டவரின் அரு எ பெற்று காத்தருக்கு ஊழியம் செய்யவும் அவரால் ஆசீரிவதிக் கப்படவும் ஜெபிப்பேரம்.

ஆலயங்களில் செய்பப்படும் ஆராதுண்கள் எர்த்ததுடையை நாம மகிமைபக்கேதோனாக ஆவியோடும் உண்டைபையாடும் ஏறெடுக்கப்பட ஆம், படுணைகள் நடுவில் இண்ஞர் நடுவில், கிறுவர் நடுவில் செய்யப் படும் ஊழியங்கள் அவர்கள் கேர்த் தசுரை அறிகிற அறிவில் வளர்ந் தேறும்படியாக ஆசீர் வதிக்கப்பட அம் ஜெபிப்பேரம்.

இருச்சபையின் வனர்சிகிக்கு ஆதாரமாக உன்ள வேதோகமசங் கங்சன், பற்பல கணிசேடக் குழுக்

கள், இற்ஸ்தவ சமுதாயத்திக் குறுகையுட்படும் குத்றங் குறைகைவா பல கே தைகளின் மூலம் உணர்த்தி விகவரசமுன்ன இறப ஜீவியத் இற்கு உயக்குவிக்கும் பத்திரிகைகள், ஆ இரியர்கள், மற்றும் வாடுகுலி மூலம், தண்டுப் பிரதி கள் மூலம் இறிஸ் துவின்நாமத்தை வெருக்குகையுடன் பிரஸ்தா பிக்கும் ஊழ் பிரீக்க், யாவருடையை "தேல் மூயற்கிகள்யும் அவர்களுக்கு கே குருக்கு ஆசீர்வதிக்க வேண்டிக் கொளித்த ஆசீர்வதிக்க வேண்டிக் கொளித்தா ஆசீர்வதிக்க வேண்டிக் கொளித்தா ஆசீர்வதிக்க வேண்டிக் கொளித்தா ஆசீர்வதிக்க வேண்டிக்

கறை திரையின்றி மாசற்ற வர்களும் கூறிறஞ் சாட்டப்படா தவர்களுமாக தகுந்த ஆயத்தத் தேரடே நாம் அவர் சந்நிதிமுன் காணப்படும்படிக்கும் அவருடையை வழுவாத சரத்தில் நெட்டை ஒப்பு வித்து உம்முடைய இராஜ்யம் வருவதாக என்று வாருகைச யோடு சேரத்திருக்கும் சபையோகக் கார்த்தரின் ஆசீர்வாதம் பெற சேர்த்தை ஜெபிப்போம்.

வழிநடத்துதல்

என் சமுகம் உமக்கு முன்பார கச் செல்லும் (யாத். 33:14) என்றும் நம் ஆண்டைவரின் ஆசிர் வாதம் நமக்கு அருளப்படும்படி நாம் யாவரும் சேர்ந்த உம் முடைய வழிகள் எனக்கு அறிவி யும்(யாத். 33:13) என்று மோசே தெபித்ததைபோல ஊக்கமாக ஜெ பிப்போம்.

பிரயோ ஐனமான அவைகின உனக்குப் பேருநித்து நீ நடக்க வேண் டியை வழிகளில் உண்டு தடத் துதிற முன் கைவத்து ஜெயிப் போர். தாவீது இரரஜாகைவப் போர் அவசுரயே நம் புகவிட மாகக் கொண்டு (சங். 143;8-10) அனுநின் மும் நம்மைப் போநித்த வழிநடத்து ஜெயிப்போம்.

சால சத்தியத்திற்குள்கும் வழிநடத்தம் பரிசுத்தாவியாக வரின் பூருண ஆட்சி சடைக்குள் காணப்படவும், நீங்கள் உவகத் திற்கு வெளிச்சமாயிருக்கிறீர்கள் என்ற ஆசீர்வாத்திதிற்குள் நாம் நி‰த்திருந்த கர்த்தர் மகிமைப் படவும் இஜப்ப்போம்.

1 தமோத்தேயு 2:1-4 வச குங்களில் நமக்குச் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற போதுவேயின் படி நம் அரசாங்கமும் தேசத்தின் எல்லா அதிகாரிகளும் மெய்ப் பாதையைத் தெரிந்துகொள்ள அவர்களுக்காக வேண்டிக்கொள் குவர்களுக்காக வேண்டிக்கொள் வோம். தனிப்பட்ட வாழ்க்கை யிலும் பற்பல வகைகளில் நமக் குக் கரீத்தருடைய வழி நடத்து தல் தேவை.

ஞானத்தையும் உணர் அவையும் அறஞம் ஆவியும், ஆலோசண்யும் பெலுண்யும் ஆறஞம் ஆவியும், அறிவையும் கூர்த்தருக்குப் பயப் படுக்ற பயத்தையும் ஆருநம் ஆவியுமாகிய கர்த்தரு டைய ஆவி யானவர் தம்மை வழிநடத்த இறிப்போம் (ஏசா 11:2)

ஜீவ வழிகாட்டியாக கேர்த்திர் நமக்கு ஆருளிச் செய்திருக்கும் சத் நிய வேதேத்தை நேகித்த கேர்த்த ருடைய வழிகுமா அறித்த ஆவவை களில் நீ2லத்திருந்த உபாகமம் 28:1-14ல் கரீத்தர் ஆருளும் சகல ஆசீர்வரதங்கள்யும் சதற்தேரிக் கும் வரைடமாக 1984-ம் ஆண் டைக்கர்த்தர் ஆசீர்வதிக்க ஜெடிப் போம்,

இய்மாது வேடை நெய்டோடி ருக்கிறவராகவும் அவரை நாம் அறிந்திருக்கிறபடியால் வோழ்க் கையின் எந்தப் பிரச்சிண்களிலும் சோரீந்தபோகாதபடி. அவர் வெயண்மெற்று அவருடையை பழை நீதி உயர்த்தும்

நீதி மக்களே உயர்த்தும், பாவமோ எந்த மக்களுக்கும் இழிவாம்.

விஞ்ஞரனம் ஜனத்தை உயர்க் தும் என்ற கிலர் சொல்லனசம், கடந்த யுத்தத்திலே இரச்சிய ஆயுதங்கள் என்ற அநேக ஆயு உபயோ இத்தார்கள் क्र कं ब देन அவற்று லே உயர் இதார்களர? வெற்றி பெற்றுர்களா? ஈரோ ஷிமா, நாகசாக்கி இடங்களில் நடந்த **கொடுமைக**ளே உலகம் மறந்துவிடுமா. விஞ்ஞானத்தின் விளேவு, விஞ்ஞானம் ஜனத்தை உயர்த்தாது.

கல்லி ஜனத்தை உயர்த்து க என்பார் இலர். அதில் உண்கைம உண்டு. ஆனில் கல்வி அறிவிஞில மட்டும் ஒரு தேசம் உயர்ந்த ஸிடுமா? கல்வி, கூல, தத்தவம், சரஸ்திரம் இவைகளிலே இறந்த விளங்கின கில தேசங்கள் இப் போது ஒனிமங்கி கிடக்கிறுறை? கல்வியும் அறிவும் வளர வளர மனி துண் ஆயும் தேசங்கேன்யும் மொத்தமாக ஆழித்து விடக் கூடிய மிருகத்தன்மையும் வளர் ந்த கொண்டு வருவதையும் தேரம் சரணைலரம். கல்வி மட்டும் ஜனத்தை உயரித்தாது.

மார்க்கம், மதம் ஜனத்தை உயர்த்தும் என்று கிலர் கூறலாம். மைதப்பற்று உடையைவிகள், பூத் யின் வழியிலே செல்லுபவர்கள் ஒப்புக்கொண்டு ஆம், முரிக்கம், மதம்தான் ஐவத்தை உயர்த்தும் என்பார்கள். ஆணுல் விஷயத்தைக் கவனித்தால் அம் கேயும் ஒரு பெரும் ஏமாற்றம். கடவுளின் பெயராலும் மாரிக்கத் பெயராறும் உலகத்தில் நடக்கும் சிர் கேடுகளுக்கும் அநி யாட்களுக்கும் ஆளவில்க்கை. 'Holy War' என்று சொல்லி ஏராள மான ஜனங்களேக் செரன்றுர்கள். இராணுவங்கள் புறப்படும் போது 'போப் சுட்டுக் கொல் லுங்கள்' என்கிற கருத்தினே ஜெபம் பண்ணி ஆசீர்வதித்து அனுப்புகிறதில்ஃபைர சபைகளின் பெருந்தண் வர்கள்? கடவுளே தங் கள் பக்கத்தில் சேர்த்து இவரண்டு விரோதிகளோ அழித்துவிட வேண்டு மென்கிறுர்களே! பிராத்தனேக் உட்டத்திலே தானே சேந்நிஜீ சுட்டுக் கொல் லப்பட்டார்! ஒரு புத்த சந்நியரதி prom (Call yar Darcar) இலங்கை பிரதமமுதிரியை கட் டுக் கொன்குள்! கிறிஸ்துவை சிலு வையில் Geraps Щ. மார்க்கத்தானே! மார்க்கம், மதம் ஜனத்தை உயர்த்தவில்ஃ.

அப்படியாகுல் ஜனத்தை உயர்த்தவது என்ன? பார்த்தரு டைய வெராந்தை உண்டரி உண்டு

களில் நிலேத்திருக்கும் கிருபைக் காக வேண்டிக்கொள்வேரம்

பற்பல ஆசீர்வாதங்கள்

கர்த்தர் ஆவருடையை பின்ன குளுக் வைவத்திறுக்கும் ஆசீர்வர தங்கள் எேண்ணிகூடங்கரதவை.

யாத்தொருகமம் 15:26-இவ் நானே உன் பகிகரரியருடிய சர்த் தர் என்னும் ஆசீர்வரதத்தை சதந்தரித்துக்கொள்ள விசுவர சத்திகாகக் கர்த்தரிடம் வேண் டிக்கொள்வோம்.

நீதிமொழிகள் 4:22-இலும் ஜீவனும் ஆரேரக்கியமும் வாக்கு பெண்ணைப்பட்டிருக்கிறது. என் நாமதிதற்குப் பயந்திருக்கிற உங் கள்மேல் நீஜியின் சூரியன் உதிக் கும். அதின் செட்டைகளின்கிழ் ஆரோக்கியம் என்று மல்கியச 4:2இலும் ஆசீரீவதிக்கிறுர்.

கர்த்தர் இந்த ஆண்டை ஆருருக்கியமான வரடை மரக ஆருருக்கியக்க இதிப்போம்.

_திருமதி J. ககுணுகரன்.

一 成局. 14:34 நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும். நீதி பையும் நியாயத்தையும் செய்வ தினுல் மாத்திரம் உலகத்திலே உண்க மையான சமாதானம் நிஃ பைறமுடியும். சமாதானம்,சமா தானம் என்ற பேதி4்கொள்ளுவ தினும், மகாநாடுகளில் தேசத் தன்வர்கள் கூடி சமாதான பேச் சுகள் பேசுவதினுலும் சமாதர னம் அந்துவூ னம் வந்துவிடாது. ஏசாயா தீர்க்ததரில் சொல்லுவதைக்கேட் போம். 82:17. ்நீதியின் பலன் அமரிக்கை. சுகம், சமாதனம். பாக்கோபு நிருபத்திலும் (3:18). ்நீதியாதிய ஆனியானது சமாதா னத்தை நடப்பிக்கிறவர்களாலே சமாதானத்திலே விதைக்கப்படு கிறது' என்ற சொல்லுகிருச். தாம் தெகைப்பினுவே நீதிமான்க வாக்கப்பட்டிருக்கிற படியசல் தேவனிடத்தில் சமரதானம் பெற றிருக்கிரேம்' ரோம், 5:1. 'தேவ றுடைய இராஜ்யம் புகிப்பும் குடிப்பும் இல்ன; அத நீதியும், சமாதானமும், பரிசுத்த ஆனிபி ஞல் உண்டாகும் சந்தோஷமும்' என்று கூறுஇருர். முதலாவது நீதி பிறகு சந்தோஷம், சமாதானம்.

பரிதரபம் என்னவென்று இன்றும் உலகத்தில் நில்யான சமாதானத்தைக் காணேம். சமாதானம் சமாதானம் என்று பேசும்போது கர்ப்பவதியானவ ளுக்கு வேதனே வருகிறதுபோவ சடுதியரய்வரும்.' போது சமாதானம் வரும்? சகோ தரத்துவம் காணப்படும் காலம் எப்போதி நீதி ஜனத்தை உயித் தும். சமாதசன உடப்படிக்கை **்ளுக்கு** முன்னதாக நீதியின் உடன்படிக்கைகளுக்கும், சமாதா னத்தைப்பற்றி பேச மகாநசடு களேக் கட்டுமுன்னதாக நீத்பை செய்ய மகாதாடுகளேயும் கட்ட வேண்டும். 'மனுஷனே நன்மை இன்ன தென்று அவர் 2 3 3 6 அறிவித்திருக்கிறுர். நியசயம் செய்து, இரக்கத்தை கிநேகித்து உள் தேவனுக்கு முடுபாக மனத் தாழ்கமையாய் நடப்படைதையில்க மல் வேறே என்னத்தை கர்த்தர் உள்ளிடத்தில் கேட்கிருர்' மீகா, 618. ஆக்கிரமித்து கைப்பற்றிய நாடுகளேத் திருப்பி கொடுத்த **பட்டு** பிறகு சமாதான கள் பேசவேண்டும்; நீதியையும் நியாயத்தையும் முதலாவது செய்யவேண்டும், இன்று உலகம் செய்ய வேண்டும். இன்ற உலகம் செர்க்றைவது என்னி முதலாவது செய்வது. வண்டி பையூக்கொண்டு வந்து குதிபரைக்கு முன்றைவ் கட் டிறுவ வண்டி ஒடுமாடி நீதி உள்ள இடத்திவே சமாதானம் உண்டு என்பது கடவுளின் ஏற்பாடு; நீதி யும் சமாதான மும் மிகவும் தெரும் திய சம்மற்தமுடையது. ஒன்று கெட்டுவிட்டால் மற்இருண்றம் கெட்டுவிழம். யந்திரத்தின் ஒரு கொறு பாகம் வேஸ் செய்யவில்வே மென்றுல் யந்திரம் ஒடரது. சரீ ரத்தின் ஒரு அவயம் சகமீனப் பட்டால் முழுசர்ரமும் தன்பப் படும். சரிப்படுத்த வேண்டியதை சரிப்படுத்தினுல் எல்லாம் சாக நடைபெறும். மக்கல் சமுதா யத்திலும் அப்படித்தான். பத்ததையம் அப்படித்தான். சா கேறுகள், அவதூறுகள், நெருக்கடி கேறை, பிரச்சீன்கள் ஒழுக்கினங் கள் இவைகள் சரிப்படுத்திஞங் சமாதானம், சந்தோஷம் சமாதானம், சந்தோஷல் தொடர்ந்து வரும். தனி ஜீனி யதல்லும், குடும்ப வாழ்க்கையி லும்,தேச சரித்திரத்திலும் இந்த உண்மையைக் கோணலாம். திய வேதம் இந்த உண்மையை மிகவும் தெனிவாக கூறுகிறது. முத்தாவத்திற்கு கடவுளுடைய வார்த்தை உடைடா? ஆம், உண்டு —நீதி மக்கோ் உயர்த்தம், பரவமோ எத்த மக்களுக்கும் கெலிவார். இழிவசம்.

Human Rights Day Seminar in Jaffna (10-12-83)

Address of the Chairman Mr. K. Nesiah

We have met today to observe the 35th Anniversary of the Universal Declaration of Human Rights by the UN and at the same time to remember one, who perhaps more than any other in Sri Lanka was dedicated to that noble cause. Especially after he was elect ed to the see of Kurunagala, his presence began to be felt The peoall over the island. ple saw that here was a saintly cleric and scholar, who was also a prophet, with deep con-cern for human rights. Even cern for human rights. Even while he strode the continents to attend Church Assemblies now in Amsterdam, now in Barbados, now in the United Kingdom, he never forgot that Sri Lanka had not fully woven into the new era. He was deeply concerned with the manner in which the Leftist-backed uprising of 1971 was dealt with He was concerned with the increasing discrimination against the Tamils in Sri Lanka, ever since the Sinhala Only Act was passed in 1956. Perhaps, his deepest sympathics were with the downtrodden Tamil plantation workers For some years now he was the Chairman of the Civil Rights Movement of Sri Lanka.

The July holocaust moved Bishop Lakshman to his depths. He wrote to me in a letter from UK, dated 1st August, 1953:

My prayers and agony for you and yours, and our island torn asunder by hatred, carnage and violence. I know that you also grieve and yet look beyond to lining behind the clouds for the resources of God to act within our lives, and for sanity out of travails.

We may now regard his Diocesan Council Address of September as his Last Will and Testament. In it he has called

Christmas Programme at the "House of Hope"

On the 21st of December a Christmas programme was held at the home for hadicapped children, the the 'House of Hope' at Inuvil. The children were only forty in number, the visitors few, the performances by the children never scaling the heights of professionalism that other instituitions have, but nevertheless the whole event was bathed in a glow of warmth happiness and fellowship that is lacking in so many other Christma's programmes. Indeed as an advertisement for peace and good will and Emmanuelthis surpassed all others.

At the commencement of the function the manager of the Home — Rev. A. Jayakumarn, welcomed the few visitors among whom were the Bishop and Dr. (Mrs.) Ambalavanar, Doctors Kiruba and Ranjana Arnold and Rev. & Mrs. Sugunananthan. This was followed by a performance by the children. They

for renewed dialogue between the Sinhala and Tamil leadership—to seek "a genuine sharing of power between the majority and the minorities". He has asked for an independent Commission of Inquiry, whose probe must include the role of the mass media and of the educational system in relation to communal attitudes and conflicts.

Turning to the Human Rights Declaration, I would call on the Tamils to reflect on Mahatma Gandhi's statement that Swarajeam can never be a gift by one people to another. It was to be earned the hard way—by building our strength from within. In other words, I would call attention to Article 29, which stresses "community".

What can our schools do in this regard? I may give five examples: (1) Since Racism is partly derived from teaching History with a slant, we must revise our history books and our teaching of racial myths as history. If race is a myth, cast is a fiction, (2) The multi-ethnic class room, organised so as to foster the self-esteem of all groups, can contribute to the evolution of a harmonius society. (,) too the sarvodaya social order can come into being if workoriented education is some education for all and most education for some. (4) 'The inalienable right to read' must be developed by the school library and a 'system of libraries' in each District. Reading must become a life long habit. (5) We must restore the Ceylon Cadet Battalion system of training in all our higher secondary schooling so as to enable more Tamil re-cruits to enter the army and police force, at least to provide for well disciplined young

acted out a short play which conveyed the simple message that if we truly love Christ we have to see Him in everyone around us After this, all forty children sang a few Christian lyrics Their joyfully raised voices must have been heavenly music to the smiling Friend of little children.

Rev. Jayakumarn in his brief report outlined the progress made by the home and its plans for the coming year. During 1983 a new kitchen block was constructed, a Van obtained and equipment for an artificial limb Workshop purchased All these were possible through the contribution of the German Organisation KNH under whose auspices this is the only home for handicapped in Sri Lanke, The ambitious plan for 1984 is to inaugurate the artificial limb Workshop which will not only look after the needs of the home children but also undertake orders for handicapped persons. Two young men are at present

completing training in India for this purpose.

After the report the Christmas gifts were distributed to the children and staff by Dr. (Mrs.) D J. Ampalavanar. Amongst those receiving gifts was the youngest member of the home, the three month old infant who is a recent addition and already adopted by the other children as a much loved baby brother! Another apt reminder of the Christmas story.

Following the serving of refreshments, Mrs. Thambiappa, the Acting Warden, gave the Vote of Thanks and then this most heart warming function was brought to a close with the prayer and Benediction being offered by the Bishop.

One of the things that struck visitors most was the happiness of the children and their lack of self consciousness in everything they did. They are obviously well looked after, and the Manager and the staff should be commended for their good work. This home is one of the brightest jewels in the Diocese's possession and it is hoped that it will continue to progress and bring joy and hope to those and many more handicapped children.

- D. C. A.

For the Record

The All Party Conferenc (Jan 10 - 20)

The following is the full list of the delegation:

UNP: Hon. Mr. R. Premadasa, Prime Minister, Dr. M. C. M. Kaleel, Mrs. R. M. Pulendran The government is by represented by Hon. Lalith Athulathmudali, M. P. Hon. K. W. Devanayagam M. P. Hon. M. H. Mahmud. M. P.

SLFP: Dr. Ratnasiri Wickremanayake and Mr. K. B. Ratnayake.

LSSP: Dr. Colvin R. de Sil. va Mr. Bernard de Soysa and Mr. W. S. Senthilnathan.

TULF: Mr. A. Amirthalingam, Mr. M. Sivasithamparam, Mr. R. Sambanthan,

Ilankai Tamil Arasu Kadchi: Mr. Ganeshalingam, Mr. P. S. Soosaithason, Mr. M. A. C. Mahroof.

Communist Party: Mr. K. P. de Silva, Mr. Peter Keneuman and Mr. Sarath Muttethugamu.

Democratic Worker's Congress: Mr. A. Aziz, Mr. Jinadasa Jayasinghe, Mr. S. R. P. Saverimuttu.

Ceylon Worker's Congress:
Hon. S. Thondaman M. P. Mr.
Perisundaram, Mr. M. S. Sellasamy.

All Ceylon Tamil Congress:-Mr. V. C. Motilal Nehru, Mr. T. Mahendrarajah, Mr. G. G. Ponnampalam (Jur.)

Christmas Tree

The three Children's Homes in the Diocese, 'Arulmani', Mani-pay, Harriet Winslow Girl's Home, Pandateruppu and Levi Spaulding Boys' Home, Vaddu-koddai had a common Christmas Tree at the 'Arulmani', Manipay on Friday 23rd December, 1983 at 3. p. m. The Function was gracefully presided over by Mrs. S. J. Somasundram, former Principal of Uduvil Girls' College. The children from the various Homes gave many items mostly in the form of group singing. Mrs. Somasundram commended the high standard of the children's performances. Dr. Mrs. D. J. Ambalavanar distibuted the presents to all the children. The 190 children of these Homes received their Prizes. Mr. S. Ratnavel, Manager of the Homes proposed a Vote of Thanks.

Tenth Anniversary Observed

The Tenth Anniversary of the tragedy in Jaffna when nine young men lost their life on the climactic day of the International Conference on Tamil Research which met it at Veerasingham Hall, Jaffna on the 10-1-74, was observed on the 10th of January 1984 at the site of the tragedy where a public meeting was held.

A small gathering stood solemnly round the simple memorial of nine pillars in front of Veerasingham Hall. Among the speakers on this occasion were Mr. Rajah Visvanathan, former Mayor of Jaffna Mr. S. Rajendran, former Chairmen DDC, Jaffna, the Municipal Commissioner of Jaffna Mr. S. V. K. Sivagnanam, Mr. S. Nagarajah, former Mayor, Mr. S. Ponniah. Secretary of the Jaffna Parents' Association, Mr. K. Nesiah, Professor Ementus University of Ceylon and Mr. M. Alovsius.

The speakers with one voice emphasised the fact thort the Round Table Conference which has commenced on 10-1-84 is a great step forward in the solution of the tamil problem and the Confrence calls for our prayers individually and collectively so that a happy conclusion should ensul.

The MEP: Mr. Dinesh Gunawardene

The organisations represented are the Supreme Council of the Maha Sangha, the Sinhala Association and the Council of the Muslim Organisation Christian Association will also be invited.

The Secretary of the Conference is Mr. Felix Dias Abeysinghe.

Mr. Anura Bandaranayake is participating in the Conference as the Leader of the Opposition.

Registered as a Newspaper at the G.P.O., Sri Lanka under No. QB. [59]300]26[82]

Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at Sri Sanmuganatha Press, Kankesanthurai Road, Jaffna on Friday, 13th January, 1984
Vaddukoddai.